

Romeinen 8:31-39 uit het Boek

Wat moeten we dan nog zeggen? Als God vóór ons is, wie kan ons dan nog kwaad doen? God heeft zelfs zijn eigen Zoon aan ons gegeven. Dan zal Hij ons toch zeker ook al het andere geven dat we nodig hebben?

Wie zal de mensen die door God zijn uitgekozen, nog ergens van kunnen beschuldigen? God Zelf heeft hen vrijgesproken van schuld! Wie zal hen dan nog kunnen veroordelen?

Want Christus is voor ons gestorven en heeft zo onze straf op Zich genomen. En wat nog veel beter is: Hij is uit de dood opgestaan! Nu zit Hij naast God en Hij komt voor ons op.

Wie of wat zal ons dan nog kunnen losmaken van de liefde van Christus? Moeilijkheden, problemen, vervolging, gebrek aan eten, gebrek aan kleren, gevaar, de dood? Het is zoals in de Boeken staat opgeschreven: "Omdat we in U geloven zijn we de hele dag in levensgevaar. De mensen behandelen ons als schapen die geslacht gaan worden."

Maar in alle moeilijkheden zijn we meer dan overwinnaars, dankzij Hem die van ons houdt. Want ik weet zeker dat geen dood of leven, geen engelen of duivelse geesten, geen enkele macht, geen dingen nu of in de toekomst, geen macht uit de hoogte of uit de diepte, nee, niets op deze aarde ons zal kunnen losmaken van de liefde van God.

Die liefde heeft God ons gegeven door Jezus Christus, onze Heer.

Toespraak

Lieve Maureen, Roy, Raziya en Guillermo, familie, vrienden, jongeren, collega's, zusters en broeders,

Wat valt het zwaar om afscheid te moeten nemen van iemand die nog in de bloei van haar leven stond.

We hoorden het al in de woorden van de sprekers hoe Vallery in het leven stond, wat ze heeft mogen betekenen voor veel mensen, jong en oud. En wat ze heeft gedaan in korte tijd.

Ze had een groot analytisch vermogen. Kon goed luisteren en je voorzien van goede adviezen. Haar ja was ja. Ze kon de lat ook erg hoog leggen voor haar zelf.

Zij dacht in mogelijkheden en oplossingen en zei nooit: 'het kan niet'.

'Ze kon ook wel wat koppig en eigenwijs zijn hoor', zei pa Linger.

Ze hield van lekker eten, maar met een groene Fernandes en een stuk Bojo kon je haar wakker maken.

Twee maanden geleden hebben wij nog samen de uitvaart van haar tante geleid.

Haar bemoedigende woorden uit Gods woord kwamen aan. Zo mooi heeft ze dat gedaan.

Haar diensten waren mooi. Goed voorbereid en op een rustige manier wist zij het woord van God in de hedendaagse tijd te brengen. Een kunst voor veel predikanten.

Ik sta verbaasd hoeveel zij in haar jonge leven gedaan heeft. Een stichting opgericht, jongeren bemoedigd en onderwezen. Ja als ze ergens voor stond dan ging ze ervoor.

Ik merkte dat al tijdens de catechisatie. Ze heeft volgens mij geen enkele les gemist en was altijd actief betrokken bij de les. Ze was ook de enige die tijdens de catechisatielessen trouw haar bijbel meebracht en was zeer verbaasd dat anderen dat niet deden.

'Dominee dat kan toch eigenlijk niet. Ze gaan straks belijdenis doen. U mag wel een beetje strenger zijn'. Ze had volkomen gelijk.

Met een tekort aan predikanten, was ik blij dat er drie in opleiding zijn. Allemaal vrouwen. Surinaamse vrouwen en Vallery zou de eerste zijn die zou afstuderen.

Veel vragen gaan er door ons heen, ook ik zit met vragen. Velen zoeken naar antwoorden en sommigen denken een antwoord te hebben gevonden.

Maar ... lieve mensen een antwoord krijgen we helaas niet. De Here God, die God in wie Vallery rotsvast geloofde, weet alles.

Een belangrijke vraag voor nu is, hoe gaan we verder?

Een vraag waar wij samen naar een antwoord moeten zoeken.

Hoe zijn wij een goed luisterend oor voor de ander. Hoe kunnen wij vanuit de liefde van God de ander respecteren ook al ben je het soms niet met elkaar eens. Respect vond ik, en ik denk ook u, bij Vallery.

Vallery kende de Heer en de Heer kende Vallery met al haar ups en downs.

En met alle ups en downs, met alle moeilijkheden zegt Paulus zijn we meer dan overwinnaars, dankzij Hem, Jezus Christus die van ons houdt. Die ons genadig is.

Niets en niemand kan ons scheiden van die liefde van God.

Vanuit die liefde voor de Heer heeft Vallery veel mogen betekenen in haar jonge leven.

Vanuit haar geloof heeft ze de kansen die er lagen gegrepen. Een voorbeeld voor jong en oud.

Grijp toch de kansen, door God u gegeven. [zegt een mooi lied]

Kort is uw zijn hier, de tijd snelt daarheen.

Wat toch blijft over, o zeg, van dit leven?

D' arbeid der liefde, gedaan om u heen.

Niets is hier blijvend, niets is hier blijvend,
alles, hoe schoon ook, zal eenmaal vergaan.

Maar wat gedaan werd uit liefde tot Jezus,
dat houdt zijn waard' en zal blijven bestaan.

Het valt ontzettend zwaar voor ons allemaal, niemand uitgezonderd.

Maar, God is erbij. Ook op dit moment.

We mogen haar toe vertrouwen aan die God van liefde, De God van genade.

Ik bid Maureen, Roy, Raziya en Guillermo, familie en vrienden dat jullie Gods nabijheid, troost en kracht intens mogen ervaren. Vandaag maar ook alle dagen die komen.

Mag het geloof in de opgestane Heer die Vallery had, ons tot voorbeeld zijn. Amen